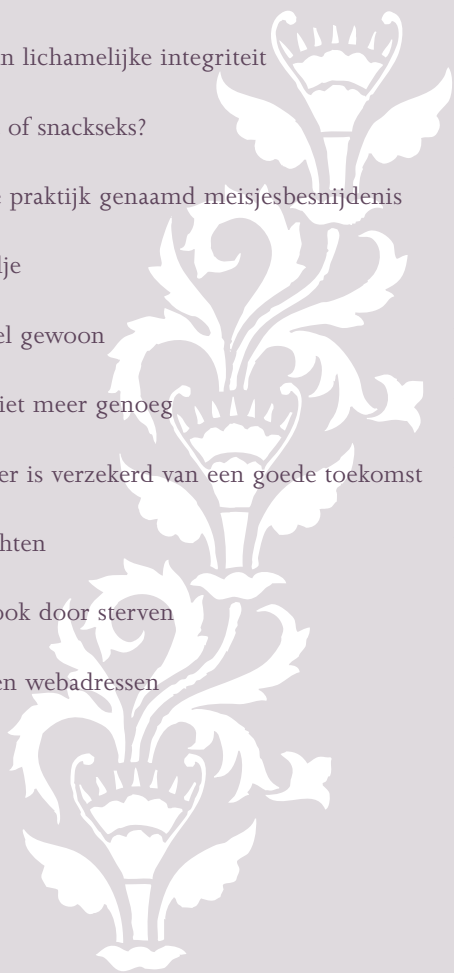

INHOUD

- Het XYZ van lichamelijke integriteit 3
- Echte liefde of snackseks? 8
- De duivelse praktijk genaamd meisjesbesnijdenis 12
- Fout vriendje 17
- Mooi is heel gewoon 20
- Huilen is niet meer genoeg 24
- Mijn dochter is verzekerd van een goede toekomst 27
- Korte berichten 29
- Je kunt er ook door sterven 30
- Literatuur en webadressen 34

COLOFON

Enzovoort Visies is een uitgave van Enzovoort - innovatie in emancipatie; het emancipatiebureau voor de provincie Gelderland. Visies is een thematische uitgave, die circa twee keer per jaar uitkomt. Nummer 8 verschijnt zomer 2007 en heeft als onderwerp Diversiteit in de zorg.

Redactie

Hoofdredactie: Henriëtte Neuijen (Enzovoort)
(Eind)redactie: Asha Dijkstra (Enzovoort), Jannie Groenewold (Vrouwendocumentatiecentrum De Feeks).

Aan dit nummer werkten mee: Carla Bal (UMC Radboud Nijmegen), Lisette Pouls en Ien Kiggen (Hera Vrouwenopvang Gelderland), Lou Repetur (Transact), Martine Iedema en Vrouwendocumentatiecentrum De Feeks.

Redactieadres

Enzovoort-innovatie in emancipatie
Postbus 606 6800 AP Arnhem
T (026) 351 70 17
F (026) 445 41 67
E info@enzovoort.org

Vormgeving & Druk

Vormgevers Arnhem bNO
Drukkerij Stunnenberg

Foto's en illustraties

Illustratie omslag en p. 20: Vormgevers Arnhem

Enzovoort ontvangt voor haar werk subsidie van de provincie Gelderland.
ISSN: 1572-7696
© Enzovoort, december 2006

Redactioneel

Visies op lichamelijke integriteit: wie dit onderwerp verkent via internet, stuit vooral op documenten waarin technische middelen, de grondwet en privacy de trefwoorden zijn.

Discussies over het gebruik van DNA door justitie bijvoorbeeld, of het implanteren van een chip.

Niet de invalshoek die wij hebben gekozen voor deze Visies. Enzovoort associeert lichamelijke integriteit met heel andere kwesties. Dat is niet toevallig, want een emancipatiebureau ontleent haar meerwaarde aan het perspectief op seksevenhoudingen. Wij denken bij lichamelijke integriteit aan genitale verminking, aan meisjes die onder druk van een loverboy in de prostitutie gaan werken, aan verkrachting. We zien soms ook situaties waarbij de schending van de lichamelijke integriteit min of meer een eigen keuze is, of lijkt te zijn.

Tiernermeiden die een jongen wel even willen pijpen in ruil voor een telefoonkaart of een lift naar huis, of de beslissing om een cosmetische operatie te ondergaan.

De grens tussen eigen keuze of slachtoffer is op zijn minst vaag. Een willoos slachtoffer is de vrouw die door de klassieke 'enge man in de bosjes' wordt aangevallen, maar we weten allemaal al lang dat dat slechts een klein percentage van de verkrachtingszaken betreft; veel vaker gaat het om een bekende van het slachtoffer. En wat als een slachtoffer zich niet verzet, bijvoorbeeld om erger te voorkomen? Is er ook sprake van een verkrachting als het slachtoffer niet hard genoeg nee roept of huilt? En in hoeverre is de seksuele dienst van een veertienjarige in ruil voor een cadeautje of dienst een vrije keuze? Is het stoer gedrag waarvan een meisje de consequenties slecht overziet, is haar kijk op seksualiteit wellicht vertekend door de fantasiewereld van videoclip, of weet ze eigenlijk niet goed hoe ze nee moet zeggen?

Voor cosmetische chirurgie is de grens nog vager, omdat dit altijd een beslissing is van degene die de ingreep ondergaat. We komen hier op de wankel grens in hoeverre sociale druk een beslissing beïnvloedt: zou iemand ook van haar of zijn flaporen af willen als er nog nooit iemand commentaar op heeft gegeven en je ook met enige regelmaat foto's zou zien van modellen met vrolijk uitstaande oortjes? Hoe ver wil je gaan om er jong en sexy uit te zien in een samenleving waarin vrijwel alles met behulp van seks verkocht wordt?

Lichamelijke integriteit kan in bovenstaande gevallen al snel een moralistisch toontje oproepen. Wij hebben geprobeerd dat te vermijden, om ruimte te laten voor verschillende opvattingen. Het gaat Enzovoort erom verschillende facetten van lichamelijke integriteit, waarin steeds de positie van vrouwen meespeelt, aan te kaarten. Wat accepteer je als 'de veranderende tijdgeest' en waar is ingrijpen noodzakelijk? Waar zou je willen inzetten op preventie?

Graag zouden we hierover een open discussie beginnen, met u en met nog vele anderen die hun inbreng kunnen geven als politicus, ambtenaar of beleidsmedewerker. Als slachtoffer, dader, ervaringsdeskundige, bezorgde ouder, of docent. Wij hopen in 2007 met u in gesprek te gaan.

Henriëtte Neuijen